

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, надання юридичних консультацій

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

"Виконано при підтримці Фонду Ч. С. Мотта та „Єднання" в рамках програми „Загальні цілі"

В Україні мусується процес створення нового соціального інституту — громадських колегій при органах влади, (в т.ч.) при головах місцевих державних адміністрацій. Головним призначенням колегій, як випливає із їх статусу, є надання відповідним державним органам консультацій дорадчого характеру, що стосується питань, від вирішення яких залежить безпека та добробут громадян.

Члени громадських колегій мають можливість після роботи в колегіях оцінити їх доцільність та ефективність. Підсумовуючи перші засідання, можна сказати, з одного боку, що створення громадських колегій, є беззаперечний крок розвитку демократії в Україні, а з іншого боку — виникають дуже великі сумніви щодо їх перспективи у такому вигляді. Чому?

На такі песимістичні роздуми наштовхують не положення сучасного законодавства, у відповідності з якими державні органи не мають права сьогодні приймати рішення по цілому ряду питань без попереднього обговорення цих питань громадськістю. Наші народні депутати таких законів вже наприймали достатньо. І тепер без думки громади не приймаються, наприклад, рішення

ДОРОГУ ГРОМАДСЬКІЙ ДУМЦІ!

щодо побудови нових атомних енергоблоків, щодо підняття тарифів на комунальні послуги, щодо утворення нових (ліквідація старих) районів при адмінреформі тощо.

Стало „модно" проводити владою (не громадськістю!) різного роду громадські слухання, збирати громадські колегії, а також організовувати інші заходи за участю широких мас в обговоренні того чи іншого питання. Проте є підстави вважати, що декому із керівників радянської закваски ці заходи необхідні лише для дотримання етикету сучасних демократичних вимог: бо ж можновладці повинні до деяких рішень і планів додавати матеріали обговорення громадою цих рішень і планів. Проте, важливим є не тільки наявність факту формальних обговорень, а результат, який вони містять у собі. На жаль сьогодні ще громадськість може кинути, доводячи свою правоту та, за радянською звичкою, влада глуха до слухних порад, для неї — це не важливо. Важливим є те, що буде ще один папірець — звіт про наявність дебатів за участю широких кіл населення. Останні президентські вибори показали, що немає меж

фальсифікації будь-яких документів на самому вищому рівні. Якщо потайки буде внесено зміни в ніби обговорені акти народного волевиявлення, то хто і як з простих людей цьому перешкодить? Через це нам залишається лише здогадуватися, яку за нас нагорі, чинять нашу громадську думку. Не дивно буде колись дізнатися про те, що весь час народ підтримував і підвищення цін, і побудову смертельно небезпечних енергоблоків. Подібно глибоке переконання мера Києва О.Омельченка про „шире" схвалення киянами підняття тарифів на комунальні послуги. Омельченко, хоче привчити киян до думки, що кияни також схвалюють підняття цін і на м'ясо, і на сало, і на бензин. Чому мер Києва ходить у рожевих окулярах нам невідомо, але як зрозуміти хмельничанам те, що незважаючи на відмову учасниками громадських слухань у містах Нетішин і Славути підняття тарифів на комунальні послуги, ці тарифи все рівно піднялися, нібито і не було тих слухань? З підняттям тарифів в черговий раз знецінилися людські пенсії та зарплати, що сприяло новому погіршенню рівня життя. У відповідності до Конституції (ст. 22) не мають права прийматися такі рішення

(закони), що погіршують існуючий рівень життя людей. Чому б владі місцевого рівня не приймати, хоча б для різноманіття, рішення типу „хай багатий поділиться з бідним", адже це пропагується лідерами Помаранчевої революції? Чи не зажирно деяким можновладцям забавлятися на яхтах за 1,5 млн. євро, мобілками, що коштують 150 тис. доларів? Адже не було ще в Україні нагоди заробити чесно такі кошти — нагробованим жирують, коли поряд грабовані, голі, голодні й немічні.

На фоні викладеного, роль громадських колегій, про які йшлося на початку публікації, може бути зведена до нуля. Є небезпека перетворення цього необхідного для громади органа на протипагу бюрократичного механізму державного апарату. Я вважаю, що справою честі кожної політичної партії і громадської організації буде прийняття участі в роботі цих колегій з метою перетворити їх в справжнє знаряддя народовладдя. Громадські колегії повинні стати центром суспільного життя громади, не тільки показуючи реальний стан громадської думки, а й здійснюючи контроль за реалізацією владою і її органами волевиявлення громадян.

Андрій Лук'яненко

Дискримінація малозабезпечених
ЧИ МОЖЕ БУТИ СУД В УКРАЇНІ СПРАВЕДЛИВИМ?

Чи може бути справедливим суд в Україні для малозабезпечених, неграмотних і малограмотних юридично? Відповідь однозначна — категорично НІ!

Як це не дивно, але гарантія несправедливості закладена законодавцем.

Ще олімпійців, щоб виявити сильнішого, ставили у як можна рівні умови. Римське право було залежним лише від справедливості суддів. В українських суддів це право (справедливо судити) не Законом забране. Вони його мають, але не мають обов'язку його забезпечити, не несуть відповідальності за папуження цього права. Їм не вірять і справедливо не вірять, бо вони себе в очах народу самі скомпрометували, — судять заглядаючи в телефоні трубки, в руки, в кишені і в душі шукаючи там, не Бога, не совість, а лише готовність продатися.

Законодавець дав Україні принципово нормальний Закон щодо змагальності сторін і їх рівності перед Законом (знайдете в Законі навіть, що ніби суддя відповідатиме за завідомо незаконно прийняте рішення).

Але, одна справа, коли прийдеш в

суд і знаєш, як сказати чого прийшов, чого хочеш і маєш певність, що тебе зрозуміють і, якщо ти правий, то твоє право буде захищене. А, якщо ні? Якщо не вмієш сказати, не маєш можливості написати так, як хоче Закон? Що тоді? Нарешті, якщо суд не вирішить справедливо, — що тоді без грошей робити? Ви бачили муху з обірваними крилами і слона, яким забезпечили рівні умови битися? Оце, те саме, для малозабезпеченого, який не є юристом і судиться із знахабнілим керівником, з чиновником, з державним органом, або просто з особою, яка має гроші і може собі дозволити найняти адвоката. Ось, приблизно, скільки коштує позов до суду (мінімум).

Вивчення справи, (включно вартість проїзду у судові інстанції) — до 200грн.

Збір доказів в архівах, де вони вірогідно зберігаються — до 100грн.

Оформлення повноважень представництва (в т.ч. довіреність) — до 100грн.

Вивчення необхідного законодавства для відновлення процедури розгляду справи по прострочених строках звернення до суду — до 50грн.

Написання процесуальних документів необхідних для поновлення розгляду спра-

ви — до 50грн.

Розрахунок матеріальних відшкодувань — до 100грн.

Розрахунок моральних відшкодувань — до 100грн.

Написання позовної заяви ПЗ — до 50грн.

Представництво у судах і державних органах — 10грн/год приблизно 200грн.

Можливі затрати:

· На апеляційне оскарження (з проїздом) — до 100грн.

· На касаційне оскарження (з проїздом) — до 200грн.

Не передбачувані можливі витрати:

· Листування, телефон, факс, Інтернет, консультації з фахівцями-експертами, експертизи, канцелярія, перевезення свідків — до 200грн;

· Звернення до Євросуду — до 200грн.

Де малозабезпеченому взяти ці кошти? Законодавець — Верховна Рада України, хитро (бо не могли — не мали права, не знати) до Закону заклали погибель для малозабезпечених. Вони для суду заклали норму, щоб проводився на засадах справедливості, але не заклали норму відповідальності того ж суду за те, що він вирішив

справу не справедливо і не заклали умов для справедливого вирішення справ малозабезпеченим.

Недоторканість судді в Україні законодавець хитро, і надто підло по відношенню до малозабезпечених, перетворив на безвідповідальність. Суддя за зумисне несправедливий суд повинен відповідати втричі більше за злочинця (порушника Закону), злочин якого приховав суддя. За не зумисне несправедливий суд з негативними наслідками для невинного, — на рівні із злочинцем (порушником Закону).

Так саме малозабезпечений, повинен мати певні гарантії бути захищеним у суді незалежно від достатку, від вад, від того з ким судиться.

Тому, люди добрі, отих депутатів (особливо керівників ВР), котрі ці закони впровадили, і корті їх радо терплять, треба щоб у Верховній Раді не було. Бо тепер, коли є всі передумови для демократичного управління, на їхній совість вся несправедливість, яка є в Україні.

Голова ради З'єднання борців „За справедливість" Анатолій Войтко

ЗУХВАЛУ ЗЛОЧИННІСТЬ МАГАТЕ ЗУПИНІТЬ ГРОМАДСЬКІСТЬ

В суботу 23 вересня 2005р. на засіданні, громадської колегії (ГК) при Державному Комітеті Ядерного регулювання України (ДКЯР), Громадський комітет національної безпеки (ГК НБУ) опублікував свій відкритий лист від 19.09.05р. для ДКЯР, в якому йдеться про те, що у вересні 2005 року „Чорнобильським форумом" була представлена доповідь „Спадщина Чорнобиля: медичні, екологічні і соціально-економічні наслідки". Ця доповідь організована і підготовлена з ініціативи і на кошти МАГАТЕ.

Лист справедливо засуджує твердження доповіді надуманими МАГАТЕ про те, що наслідки Чорнобильської катастрофи перебільшені. Автори листа справедливо обурюються купленими МАГАТЕ висновками у доповіді, що ліквідатори живуть довше своїх співгромадян, та на заяві, що хвороби, які є наслідками катастрофи добре лікуються, а, що очікувана загибель ще 4000 чоловік у результаті захворювань, викликаних радіацією не буде помітною на тлі загибелі з інших причин. Від таких заяв МАГАТЕ стає моторошно і пригадується передвоєнна картина, на якій Сталінська рука з люлькою згрібає народ під фашистські танки. За логікою МАГАТЕ знищувати непомітно людей — це нормально. ГК НБУ стверджує, що МАГАТЕ використовує надуманні методики розрахунків радіаційних ризиків, зроблених під тиском атомників, що результати цих надумань інтерпретують, або відкрито фальсифікують, а результати тисяч робіт фахівців-науковців, які щиро досліджують подію — ігнорують. МАГАТЕ, йдеться у листі, створене атомниками, для лобювання інтересів корпоративних — злочинних для людства, не може бути суддею у власній справі, і не має права покладатися на Всесвітню організацію охорони здоров'я (ВООЗ), тому що ВООЗ зв'язана з МАГАТЕ зобов'язаннями „погоджувати" свою позицію з МАГАТЕ. ГК НБУ заявило рішучий протест проти замовлення фальсифікації наслідків самої великої технологічної катастрофи в історії суспільства, викладеної в доповіді МАГАТЕ і вважає методологію і висновки доповіді блюзнірськими відносно жертв Чорнобиля.

На жаль ГК НБУ обмежився лише позицією відмежуватися від висновків доповіді. Адже очевидно, що МАГАТЕ побачила в Чорнобильській катастрофі справедливий крах своєму майбутньому. І, щоб розв'язати руки тим, хто хоче й далі жити (а особливо тих, хто хоче незаконно наживатися на можливості красти мільйони і мільярди) з людського горя, — придумав і купив цю доповідь. Тобто це ніщо інше, як злочин проти людства. Наперед кажу, що я підпишу своїм ім'ям цю публікацію і як треба буде, то у суді доведу, що доповідь фальсифікована. Проте, я маю певність, що ніхто зі мною судитися не буде. МАГАТЕ давно засвоїла, що правду неправдою, якою б „високоякісною" неправда

продовження на 3 стор.

НЕЗАСУДЖЕНИЙ ГЕНОЦИД

Продовження публікації витягів матеріалів з книги „Великий терор на Хмельниччині” (видання друге, доповнене і виправлене) автори В.А Дмитрик Л.А Савицький та ін. Очікуємо, що з часом читач відгукнеться на цю публікацію, а після закінчення відгуки опрацюємо і теж опублікуємо. Початок в січневому номері Вісника Малозахищених №1(34) 2005р.

ЗАПОТАЄМНЕНИЙ ГОЛОД СОРОКОВИХ...

XX століття принесло Україні цілу низку найболючіших трагедій і криз. Окрім війн, найжахливіші з них — безперечно голодомори, що з чорною підступністю повторювались кожних 10-13 років: 1921-22, 1932-33, 1946-47. Вони нещадно викосили загалом більше як 10 мільйонів людських життів. Це коїлось у так званому соціалістичному суспільстві, що за офіційними документами партії і держави, вважалось, розвивається на основі блискучих закономірностей, за геніальними накресленнями вождів.

З усіх трибун ті вожді кричали на весь світ, що у держави більшої турботи не має, ніж піклування: все для людини і все в ім'я людини. Повсякчас наголошувалося, що соціалістичне суспільство (або більшовицько-соціалістична формація) є керовано-спрямовуючим явищем. Усі процеси в ньому чітко розвиваються, без небажаних перекосів чи непотрібних збочень.

Отож, якщо держава за своїм призначенням має керувати процесами, що в ній відбуваються, то й голод, як одне з явищ соціальних криз, не може бути поза впливом держави. Навпаки, в керованому суспільстві голодоморні події перебувають під контролем держави, а отже вона за них цілком відповідальна і повинна найрішучішим чином сприяти їх запобіганню, чи щонайменше — пом'якшенню.

Звідси достатньо підстав стверджувати, що голоди, які мали місце в Україні часів радянськості, правомірно кваліфікувати термінологічно як «голодомори». В українському суспільстві, як і всьому колишньому Союзу РСР, голоди повною мірою залежали від політики, здійснюваної тоталітарною державою щодо народних мас, передовсім селянства — голодувальника всього суспільства.

Про голоди в Україні, себто голодомори початку 20-х, а також 30-х років, написано вже чимало. Лише тепер для дослідників відкриваються глибинні політичні архіви не тільки державних, а й спеціальних відомств, на документах яких стоять грифи: «цілком таємно», «таємно», «для службового користування», «тільки адресату», «без права поширення» та літерна класифікація.

Вивчення та різнобічний аналіз чисельних документів дають можливість стверджувати, що в 1946-му, а потім і в 1947 роках в значній частині областей склалось надзвичайно складне становище. В 46-му були несприятливі погодні умови: на півдні, в центральній частині республіки не йшли дощі, палаєла страшна спека, всі культурні рослини вигорали дотла. На той час фактично все українське селянство, за винятком західних областей, перебувало в колгоспах, які й були основними виробниками зернових та зернобобових культур. На своїх городах та присадибних ділянках селяни не вирощували хліба, сподіваючись, що на зароблені трудові колгоспи видадуть зерно. Селянство стало заручником колгоспно-радгоспної системи.

За цих скрутних умов неврожаю багато колгоспів, передовсім таких областей, як Ізмаїльська, Одеська, південно-західна частина Чернівецької, Миколаївська, Запорізька, Полтавська тощо, не видали на трудові жодного грама зерна, а тим більше — борошна. Частина ж колективних господарств видала за виконану колгоспниками впродовж року роботу неймовірно мізерну — по 200-300 грам на трудовдень. Ясно, що ті жебрацькі грими не забезпечували колгоспників мінімальних потреб. Окрім того, до колгоспів, радгоспів незалежно від посухи, як і в попередні роки, доводились обов'язкові завдання державних поставок зерна. Хлібозаготівлі ж відносились до категорії «щонайпершої заповіді перед державою» і мали виконуватись будь-якою ціною, незалежно від обставин. Кажали: сам помирай, а державі хліб віддавай. Роз-

чергова жертва голодомору на вулицях міста

майте плем'я уповноважених, незалежно від врожаю зернового поля, вимітало геть все до останньої зернини і примушувало відвозити до державних засіків. Такі ревізії не лишали в колгоспних коморах зерна навіть на насіння під наступний урожай. Тим самим **закладався голодомор на ландшафтну реакцію й на наступні роки.** Такі акції мали цілком очевидну протинародну спрямованість, вони закладались на людську погибель не на один рік. І колгоспники, і колгоспи та радгоспи залишались напризволяще.

З документів довідуюсь, що керівництво України, як і московсько-централістські інстанції достеменно знали про голодне лихо в чималій кількості областей республіки. Їх інформували органи держбезпеки, внутрішні справ, партійні та радянські інстанції областей.

З інформаційних записок, спеціальних повідомлень криком кричала болюча людська скрута, страждально-голодоморна доля тисяч і тисяч людей, передусім селян. Кров холоде в жилах, коли читаєш ті страшні документи. Люди сподівались на милість, чекали хоча б мінімального розуміння страшних обставин від московських тоталітарно-рафінованих верховладників і республіканського керівництва. Широке кола різноманітних категорій населення багатьох сіл, містечок і міст в розпачі і зневірі до влади, збуджені голодоморним страхіттям на всю силу калатали у дзвони тривоги. Вони тисячами і тисячами листів адресувались не лише в різні інстанції влади, а й до синів, братів, чоловіків і родичів, які перебували в рядах Збройних Сил Радянського Союзу. Просили хоч про яку-небудь найскромнішу підтримку, допомогу. Люди писали й до родичів, які волею долі виявились у зарубіжжі. Перлюстрація військової цензури такого листування висвітлює з листів людський біль, крик душі. Та на те була одна відповідь: «пусть

українці не драматизують ситуацію» — така усна ремарка московського вусатого «батька всіх народів», «родного из наиболее родных и любимых», не залишала жодних надій, що голос вмираючого селянина може бути кимсь почутий.

Навпаки, неначе цинічний глум над українством лунали категоричні вимоги Москви направити зерно з державних засіків голодуючій Україні в порядку «братньої допомоги» Польщі, Чехословаччині і зрозуміло ж — Росії. Голоду у тих краях не було, а тому все те бачилось неймовірними ситуаціями: ціною смертей багатьох і багатьох українців забезпечувалось краще життя тих, кому надсилалась з республіки «братня допомога». Ситий московський верховладник не йняв віри голодному, знесиленому українцеві.

В обласних центрах України та деяких інших великих містах в сховищах системи державних резервів знаходились досить значні запаси продуктів. Вони зберігались на випадок якихось непередбачених екстремальних ситуацій і передусім призначались для Збройних Сил. Частина з цих продуктів, скажімо сухарі, печиво, різновиди масел, м'ясних та рибних консервів тощо, відповідно з завершенням термінів зберігання, актувались на списання. Вони вилучались з полиць складів, але до голодоморників республіки ті продукти не попадали. Напівдорозі вони безслідно губились в начальницьких, переважно уських, вказівках. Якихось письмових свідчень того, куди дівались ті продукти, тепер уже нікому не знайти. Фактично покинуті самі на себе, люди бились наче риба об лід, попадали в глухий кут, у безвихідь і вдавались до крайнощів. Використовували як харч все живе і неживе: рослини, жолуді, дикоростучі ягоди, традиційно неживану в їжу живність — котів, псів, пацюків, мишей, тарганів, слимаків, равликів, жаб, земляних черв'яків, живих і падаль. Риба та м'ясо диких звірів вже були надзвичайними ласощами.

закінчення в наступному номері

ШАНОВНІ ДОБРОДІІ!

З'єднання борців „За справедливість” (далі ЗБЗС) — громадська організація (ГО), яка є єдиною в регіоні, що широко не заангажовано спрямовує свою діяльність в інтересах малозахищених, демократизації суспільства та євроінтеграції. Під час президентської кампанії наша організація через безкоштовно розповсюджені (тираж 10000) газети „Вісник Малозахищених” (ВМ) та „Гаряча Інформація” (ГІ), в яких було опубліковано з цієї тематики більше 30 статей, оперативної та об'єктивної висвітлювала події виборчої кампанії. Організація виставила біля 300 спостерігачів для дотримання справедливості на виборах. На території, де діє ЗБЗС, усі вибори проходили найдмократичніше. ЗБЗС неодноразово очолювала громадсько-політичні сили на всеукраїнські акції проти Кучми в регіоні. В ході цієї боротьби ми зазнавали переслідувань з боку адмінресурсу — нас неодноразово позивали до суду, здійснювали арешт майна організації, газет і її керівника. Ми внесли значний вклад у перемогу справедливості, демократії в Нетишині, Славути, Шепетівці, Острозі, та взагалі по Рівненській та Хмельницькій областях.

Україна сьогодні — країна, де особу безкарно кривдять, грабують, або й знищують. І все це робиться за участі державних органів влади, яка нерозривна (ще) з мафією. Суд для малозахищених, особливо малозабезпечених, не може бути справедливим у судах з керівником, чиновником, державним органом, або просто з особою, яка має гроші найняти адвоката, тому, що нема відповідальності судді за те, що він вирішив справу несправедливо. І ця безвідповідальність надійно виправдовується недоторканістю судді, хоч це речі різні. Тож не дивно, що таке середовище вродило громадську організацію (особу) спроможну не лише захищатися, але й перемогти цю хворобу суспільства. ГО — „З'єднання борців „За справедливість” виникла в 1998р.

(зареєстрована 15.03.1999р.) із малозахищених осіб, що не хотіли коритися обставинами безкоштовного тиражу і корупції. За час діяльності напрацьований рецепт ефективної протидії корумпованому суспільству. Він полягає ось у чому. Якщо особа здорова, спроможна захищатися, та не хоче йти в державні органи захищати себе, але хоче, щоб ми вирішили її справу — це не наш клієнт. Якщо особа матеріально не спроможна захистити себе, ми їй допомагаємо: консулюємо, або ж складаємо їй процедурні документи. Якщо людина інвалід, пенсіонер тощо і не спроможна захищатися, то ми стаємо її захисником (після вступу її в члени ЗБЗС представляємо її інтереси в позасудовім і в судовім порядку). Якщо будь-яка особа (в т.ч. юридична, яка стала колективним членом ЗБЗС) звернулася, за захистом своїх прав в державний орган і їй нахабно відмовили, сказавши на біле — чорне, або ж коли сам державний орган явно без підстав позиває особу з наміром пограбувати використовуючи своє владне службове становище — це наша справа.

Представництво щирими борцями за справедливість інтересів малозахищених вивістком чи залякуванням, чи підкупом окремого захисника. Адже справи захищаються організацією, в якій система організації захисту передбачає одночасну участь у справі щонайменше трьох осіб (часто включаючи і журналіста), кожного з яких можна замінити. Всі вони підконтрольні Раді ЗБЗС, і крім цього, контролюються самими клієнтами як безпосередньо у справах,

так і через наглядову раду.

2. Ми, публікуємо в газетах (розповсюдження безкоштовне тиражем залежно від наявних коштів (від 1000 до 10000) „Вісник малозахищених” (ВМ) та „Гаряча інформація” (ГІ) матеріали висвітлюючи факти нелюдського поводження чиновника-злочинця у стосунках (справах) з малозахищеними, проводимо практичну правову просвіту.

3. Весь цей комплекс, приводить малозахищеного до розуміння того, що чиновника-злочинця перемоги не важко, і в результаті — дає інформацію суспільству, на яку воно реагує окремими або спільними практичними діями задля покращення суспільства.

4. Сьогодні змінився напрям розвитку на євроінтеграційний і відкрита боротьба державних органів (чи окремих мужів-чиновників) проти ГО, яка захищає малозахищених і має власні ЗМІ та вихід в мережу Інтернет, — несе в собі політичний (а відтак і економічний) крах.

Попри все — це не означає, що ГО ЗБЗС, разом із своїми газетами, може уже успішно діяти. Нам ніхто не може допомогти не боячись відплати державних органів, яким ми **неминуче** переходимо дорогу, захищаючи права малозахищених. Влада, сьогодні, робить вигляд, що сприяє діяльності ЗБЗС — ми вже є членами громадських колегій при деяких головах адміністрацій, міських головах, і при міністерствах, але ті окремі чиновники, в купі з державними органами, яким ми не даємо чинити свавілля, створюють скриті важкоздолими перешкоди. Наприклад „Укрпошта” — Хмельницька обласна, де головою ОДА І.В. Гладуняк (який сильно нами „скривджений” (ми писали, як Він головою міста Нетішин безпідставно відсудив квартиру в одинокій матері і ми йому перешкождали; як позивав матір 6-х дітей, чоловік інвалід, щоб їй незаконно не надати квартиру — і ми не дали цьому статися; як через нього запропорежено невинного в тюрму за надумане гвал-

тування — це і „Без табу” показувало, як він безпідставно позивав (2002-2005рр.) ЗБЗС, наші газети ВМ та ГІ та їх керівника на 300 000 гривень, і як в листопаді 2002р. була на його вимогу незаконна ухвала суду про арешт майна цих газет і організації), — отже, ця „Укрпошта” в червні надіслала нам повідомлення про передплату ВМ по Україні — „0”, по Хмельницькій обл. — біля 150 примірників; в липні (після нашої скарги про перешкоджання передплаті), по Україні — 81 (21 область та м. Київ), по Хмельницькій обл. — 680 примірників; в серпні (перевірка закінчилася), по Україні — біля 60, по Хмельницькій обл. — біля 150 примірників.

Таких перешкод і ще жахливіших стільки, що боротися за справедливість надмірно важко, але нас тримає прагнення осіб знайти правду в нашій організації та мізерна фінансова допомога від тих, хто (вже загнаний у безвихідь) зрозумів, що без борців за справедливість йому не обійтись.

Проте на довго нас, так, не вистачить. Отож, якщо Ви справді прагнете справедливого суспільства, просимо підтримати діяльність „З'єднання борців „За справедливість” та газет „Вісник Малозахищених” і „Гаряча Інформація”. Не сприймайте це, як плач злиднених, але як рецепт зцілення хворого на корупцію і „телефонне право” суспільства, і допоможіть, дайте фінансову можливість застосувати цей рецепт, й поширити по Україні (опис діяльності, конкретніше, чи плани-проекти розвитку газет „Вісник Малозахищених” та „Гаряча Інформація”, та правозахисної діяльності надішлемо на першу Вашу вимогу).

Дякуємо за розуміння.

Рада ЗБЗС, редакційна рада газет ВМ та ГІ. За дорученням ради ЗБЗС, Голова ради Анатолій Войтко

МАРОДЕРСТВО ДУШ ЛЮДСЬКИХ

ФЕЙЛЕТОН

Нещодавно виповнилася чергова річниця з дня зникнення журналіста Гонгадзе. Незважаючи на давність події, до сих пір залишилася проблема впізнання „таращанського тіла” нашими правоохоронцями і науковцями. Не вірить серце матері Гонгадзе бадьорим доповідям високопосадовців про закінчення справи та чекає на більш вагомі та достовірні докази можливої причини смерті свого сина. Після цього замислимося і ми з вами: якщо впізнання тіла стало проблемою для влади, то що казати пересічному громадянину, якщо він, не дай Бог, також стикнеться з подібним перешкодами?

Підстав для такого хвилювання зараз на Україні більш ніж треба: в країні посилюється політична боротьба та перерозподіл власності між кланами, „розборки” приводять до „самовбивств” і вбивств. Треба віддати належне винахідливим доморощеним кри-

мінальним структурам. Чого тільки вони не роблять, щоб позбавитися від тіла вбитого опонента!

Самий примітивний спосіб — це залишити тіло, в якому безлюдному місці: там його дойдуть дикі звірі та мурахи. Такий спосіб гідний лише бездар та лінивців, яким не вистачає професіоналізму. Більш надійним виглядає спалення трупу — вогонь позбавляє усіх доказів (хоча відомо, що Гітлеру та Гебелю спалення не допомогло їх не впізнати), але не у всіх бандитів такі міцні нерви, що дозволять це зробити. Для різного роду відморозків (в основному це молодь) сьогодні стало модним розтравлювати обличчя ковадлом. Злочинці, що претендують на інтелігентність, користуються сірчаною кислотою — тут треба двома пальцями тай ще і в перчатках. В свій час цікава інформація надійшла з київських ринків: там продавців, незгідних з директором

ринку, просто заасфальтували, а над їх тілами будували павільйони та кіоски. Бачте, що можна придумати, якщо напружити мізки! По-перше, поєднується і потрібне, і корисне: і розбудова ринку йде повним ходом, і труп постійно під контролем, не відходячи від каси. По-друге, цей заасфальтований труп діє на решту продавців, як мертва підвішена ворона на горі — ні в кого з базарників після такої виховної роботи не повернеться язик, щоб заперечити босові.

Не хочу далі продовжувати перелік можливих способів позбавлення від трупів, бо він постійно зростає, а наука і технічний прогрес намагаються до все новіших та новітніших „кілерських технологій”. Залишається відкритим питання: як нам впізнати свого ближнього, якщо він раптово став жертвою замітання слідів злочинцями? Щоб більш менш вирішити цю проблему у майбутньому, необхідно зараз провести деякі попередні заходи, а саме: враховуючи, що будуть робити ген-

ний аналіз, треба зараз мати в себе зразки своїх генів. Наприклад, у вигляді нігтів, волосся, шматочків шкіри і таке інше. Непогано було б зберігати невеличкі порції калу, сечі — це буде найціннішою підпорою для ідентифікаторів трупа. Якщо не потурбуватися про це зараз, у майбутньому може мати місце також проблема впізнання, що, як показує сучасність, триває роками без надії на остаточне вирішення. Батьки, не стидайтесь цього, а збирайте, поки є час і можливість, носіїв генної інформації своїх дітей, бо не будете спокійно спати десятиріччями. Пам’ятайте, доки мародери душ людських благоденствують, спасіння потопаючих — справа самих потопаючих!

Василь Зуб

За матеріалами телепрограм:
„Ситуація” („Магнолія ТВ”),
„Кримінальна країна”, „Кримінал”, „Закрита зона”.

ЗУЖВАЛУ ЗЛОЧИННІСТЬ МАГАТЕ ЗУПИНІТЬ ГРОМАДСЬКІСТЬ

продовження, початок на 1 стор.

не була, скільки б за неї не платили, якщо є людина (а їх слова Богу є), яка говорить правду про злочинність проти людства — не перемогти. МАГАТЕ робить вигляд, що небезпеки, користування ядерною енергетикою, не існує. Для чого так? Щоб не привертати увагу до проблеми. Для прикладу візьмемо одну з проблем, яка усім науковцям відома з самого початку атомного злочину проти людства. Що ви скажете (добрі люди) про господаря, який збудував будівлю багатоквартирну багатоповерхову, посеред міста, без туалету? — Ото ж бо й воно, жоден випадок не існує, щоб не було запроектоване відхоже місце. Так от, місця куди дівати відходи атомні, до сьогодні в Україні, ніхто ще не проектував, і не тому, що не знають, що його конче треба робити (бо відпрацьоване паливо це ж і є ядерна небезпека, а вже все інше — то радіаційна небезпека), — ні не тому! Тому, що проект такий буде дорожчим втричі — вдесятеро за доходи від атомної енергетики. АЕС, як велосипед без гальм, усе реактора вдосконалюють (до того, як зірвався і після, як бубухнув) — а гальм нема.

Вам, люди добрі, писалося і говорилося не раз у різних ЗМІ після Чорнобильської трагедії, що ця аварія більша у порівнянні з бомбардуванням Нагасакі і Хіросіми у 400 раз!

Японія — до сьогодні рахує жертви. А ми? Чого нас навчив Чорнобиль? Ось кажу і хай мені хтось заперечить. На ХАЕС, через десяток літ простою, минулого року пустили другий блок (без дозволу, такого який належить мати за Законом). Ви гадаєте, що там, як пускали, обновили ті труби, обладнання, які закладені ще в далекі 80-ті, особливо автоматизу управління безпеки блоку? Так, дещо обновили, але, якщо Ви думаєте, що все, то запитайте у тих, хто там працює — ні! Звичайно Вам відомо про старіння металу, але маєте знати, що радіація чим далі тим більше сприяє старінню і щоб замінити деякі труби, то легше блока наново збудувати. Тому, якщо закрити очі на таку „дрібничку”, як небезпека для людства, це ще можна зрозуміти, адже ж погодьтеся, що це важка процедура, а от як зрозуміти, коли автоматизу замість замінити (бо ж півтора десятиліття стояла) — кажуть, протерли спиртом, і все. Ні звичайно, що могли б замінити всю, наприклад на вимогу контролюючих органів, але як же це було робити, у той час, коли, перед виборами, для Кучми, для Януковича нагально треба пуск по телебаченню показувати. Пустили! Добре, якщо лише Нетішинцям на голову (не марне ж Бог — по аналогії з Чорнобилем, назвав це місто Нетішин), а якщо атому, як і в Чорнобилі захочеться зачепити територію за Нетішином, Україну ще й Європу?

Скажіть, будь-ласка, навіть для Кучми, навіть для Януковича пустили б в експлуатацію будинок в місті без туалетів? — Не знаю, але точно знаю, що АЕС в Україні вже десятки літ експлуатуються, а куди і як ховати ядерні відходи це не вирішено!

Велосипед, що? На ньому одна людина в’ється, покалічить ну ще одну в’є, покалічить, а АЕС? Схаменіться люди. Бог же кожного з Вас дістане у Ваш час. Змусьте того доповідача доповісти скільки і хто (по прізвищах) жив в Чор-

нобилі, запитайте де вони, де їхні діти, які в них родяться діти. Скільки смертей було на тисячу населення в 1985р. і далі по роках. Скільки дебілів родилося і скільки сьогодні.

Але не чекайте, що (вбивця — МАГАТЕ) вам відповість. Створіть свої дослідницькі організації з людей розуміючих усю небезпеку ядерної війни з людством. На негайнуздаю дикого коня можна сісти лише тому, хто того хоче, але з людства робити ковбоя, садити на дикуна чи пускати його між люди — то безумство.

Зараз я вам проілюструю, як, в обхід усіх і вся, будуються небезпечні для людини об’єкти. Цитую статтю з газети Нетішинської міської ради (міста супутника ХАЕС) „Нетішинський вісник” №7(1091) за 15.02.03р. „Учасники містобудівної наради: „...вирішили за додатковою угодою замовника ВП ХАЕС з проектною організацією до генплану міста внести зміни та доповнення, які виникли

за умов, що склалися після завершення робіт, тобто, нанести на графічні матеріали межі міста, затверджені Верховною Радою України від 16.01.03р. Взяли до уваги розробити містобудівне обґрунтування та проект водоохоронної зони та прибережної смуги річки Горині і вододій: передбачити розміщення об’єктів відповідно до переліку життєво небезпечних об’єктів соціального призначення, які пропонуються до включення у кошторис будови другого енергоблоку ХАЕС, та нанести їх на графічні матеріали”.

Як Ви здогадалися, під „соціальним” призначенням замасковано те, що на ХАЕС збудовано уже споруду захоронення радіоактивних відходів на кшталт Запорізької, але без „шуму і пилу”.

Не дивуйтеся, чому мовчить місцеве населення. Люди мають клопіт, як вижити з тих соціальних проблем, які створює АЕС. Різниця в заробітку між працюючим і не працюючим на АЕС — втричі і більше, а базар чи торгове підприємство для всіх однакове по цінах. Скільки безробітних „родяться” після кожного пуску блоку — тисячі! МАГАТЕ не вказує у доповіді й на те, що Україна після Чорнобиля по смертності займає перше місце в Світі, що кількість захворювань щитовидної залози у дітей в 100 раз збільшилася, що наприклад, дітей із міста-супутника, ХАЕС Нетішина, під час пус-

ку другого блоку, із захворюваннями щитовидної залози не могли врятувати і в обласних лікарнях, до Києва возили.

Атомні монстри мають кошти тримати армію агітаторів, соціологів, юристів для того щоб отримати народ не лише покірними АЕС, а — жадати цієї покірності.

Ось яка процедура спокушування слабкодушхих. В 1999 році на добудову ХАЕС просили 600 млн. доларів (в 1998р. здається вдвічі менше), а пішло (невідомо на що) 3 мільярди! Подивіться на ці цифри. Якби курс долара не змінювався, то сміливо можна сказати — 2 мільярди вкрадено!

У кого? У Вас — усіх без винятку. Ви знаєте скільки вартість електроенергії в зонах дії ХАЕС, РАЕС, — а вдвічі більша ніж на території де нема АЕС.

Скажете: це ж не у всіх крадуть. Так, колись було, але з січня 1998р. натомість кредитів (щоб держава не втрачала) ввели в тариф за електроенергію додатково на добудову блоків РАЕС, ХАЕС — 0,3 цента за кожен кіловат спожитої Вами елек-

троенергії. З цього пирога щодня мільйон, мало попадати ХАЕС, але до липня 2000р. на добудову нічого не дали. Тобто на 3 млрд. народ просто ограбовано обманом. І ще 3 мільярди ніби пішло на пуск ХАЕС, але (як я вже казав) у той час, коли директор ХАЕС в недалеких 98-99 роках заявив, що й півмільярда вистачить. Тепер зрозуміло чому будують, не вирішуючи проблеми (крадуть стільки, що на вирішення проблеми не залишається). Треба сказати, що Захід незнає такого розмаху злочинства, тому що там це неможливо. Устої не ті, і громадськість міцна — не допустить. Ось МАГАТЕ й вділяє „увагу” Україні. І не яку-небудь. Уряд Ю. Тимошенко розмахнувся на будівництво ще 11 блоків. Як розуміти, люди? Не маючи жодного безпечного блоку з вирішеними проблемами і маючи глобальні проблеми світового рівня з існуючими блоками — програмувати собі — нову бідку? Ось чому мене лякає спроба створювати структуру громадської колегії при ДОЯР із надзвичайно обдарованих від Бога, людей фахівців ядерників — бо вони не можуть бути незаангажованими професіонально. Не можна не зважати, що годувалися вони з цієї людської біди. Я хотів би дуже бачити їх серед ширих борців за безпеку народу України, серед борців з ядерною загрозою людству. Звертаю увагу, що боротьба за безпеку блоків будуючи їх — це злочин! Бо це не велосипед, на якому

вбивається один, і не туалет, який завдає неабияких клопотів — це небезпека людству! Це небезпека кожній людині!

Той, хто створював атомну бомбу, яка „впала” на Хіросіму, теж вважав себе патріотом, але людству сьогодні відомо, що без атомної бомби воно би постраждало менше. Людству також відомо вже, що „мирний атом” на багато небезпечніший за воєнний і є суб’єктом ведення глобальних війн.

Для людини, в сім’ї якої помирає чи хворіє один (не 4000) — непомітно не буває.

Тому прошу фахівців-ядерників тих, хто краще нас знають небезпеку і хочуть щиро знешкодити її — не покидати колегію, а решті — нема чого в ній робити, хіба щоб перешкоджати колегії приймати виважені на користь безпеки людства і людини рішення.

Енергетики, ті, кому врізується можливість красти з мільярдів, кричать: без АЕС — кінець. І це в Україні. Де ще в 1934 році („Урядовий Кур’єр” №17 від січня 2002р.) будувалася Кримська (на Ай Петрі) вітрова електростанція на 12000кВт вартістю будівництва 4000000 крб, термін її будівництва півтора роки. Навіть за мірками 1934 року співвідношення економічності теперішньої АЕС до цієї електростанції виглядає плачевно. Розділіть 5 млрд. (вартість будівництва одного блоку АЕС) на 4 млн. вітрової ЕС — отримаєте кількість електростанцій, які б ви мали (тоді) за півтора року, помножите і отримаєте, замість одного мільйона кВт електроенергії теперішнього реактора, — 13 млн. кВт електроенергії тодішніх вітрових без жодної з перерахованих і багатьох не перерахованих проблем і в 7 раз швидше! Хто підрахував скільки б ми мали енергії, якби вкрадені на АЕС, кошти спрямували на видобуток її іншим способом? Чому ми маємо мовчати, коли МАГАТЕ, проектує нове злодійство?

В листопаді 1998р. ЄБРР, перед ухваленням рішення про надання кредиту, зажадав почути голос громадськості. На громадські слухання в Нетішині зібралися лише ті Славутського, Ізяславського, Шепетівського районів, хто зумів дізнатися про захід. Наприклад мене там не було, не було з Острога активістів (7 км. від блоків). І, як пише газета „Дзеркало тижня” — (присутні) були наскрізь прониклі відчуттям фальші. Представники „Енергоатому” — майже не приховували ставлення до слухань, як до звичайної формальності, а до їхніх учасників — як до неминучої прикраси. Представники „Енергоатому” — майже не приховували ставлення до слухань, як до звичайної формальності, а до їхніх учасників — як до неминучої прикраси. Представники „Енергоатому” — майже не приховували ставлення до слухань, як до звичайної формальності, а до їхніх учасників — як до неминучої прикраси. Представники „Енергоатому” — майже не приховували ставлення до слухань, як до звичайної формальності, а до їхніх учасників — як до неминучої прикраси. Представники „Енергоатому” — майже не приховували ставлення до слухань, як до звичайної формальності, а до їхніх учасників — як до неминучої прикраси.

закінчення в наступному номері

Анатолій Войтко, член громадської колегії при ДКЯР

Юридична консультація

ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ СУДУ
ПРО ПОНОВЛЕННЯ НА РОБОТУ
Який порядок вирішення трудових спорів про поновлення на роботі та виконання відповідних судових рішень?

Згідно з ч. 1 ст. 157 ЦПК суд розглядає справи про поновлення на роботу протягом одного місяця з дня відкриття провадження у справі.

При винесенні рішення про поновлення на роботу орган, який розглядає трудовий спір, одночасно приймає рішення про виплату працівникові середнього заробітку за час вимушеного прогулу або різниці в заробітку за час виконання нижчеоплачуваної роботи, але не більш як за один рік. Якщо заява про поновлення на роботу розглядається більше одного року не з вини працівника, орган, який розглядає трудовий спір, виносить рішення про виплату середнього заробітку за весь час вимушеного прогулу.

У ч. 5 ст. 235 КЗпП зазначено, що рішення про поновлення на роботу незаконно звільненого або переведеного на іншу роботу працівника, прийняте органом, який розглядає трудовий спір, підлягає негайному виконанню. Згідно з ч. 4 ст. 25 Закону України "Про виконавче провадження" (далі — Закон) держав-

ний виконавець, якщо рішення підлягає негайному виконанню, відкриває виконавче провадження не пізніше наступного дня після одержання виконавчого документа.

Стаття 237 КЗпП визначає, що суд покладає на службу особу, винну в незаконному звільненні або переведенні працівника на іншу роботу, обов'язок покрити шкоду, заподіяну підприємству, установі, організації у зв'язку з оплатою працівникові часу вимушеного прогулу або часу виконання нижчеоплачуваної роботи. Такий обов'язок покладається, якщо звільнення чи переведення здійснене з порушенням закону або якщо власник чи уповноважений ним орган затримав виконання рішення суду про поновлення на роботу.

Відповідно до ч. 1 ст. 77 Закону для того, щоб рішення вважалось виконаним, необхідна наявність двох обставин: відповідного акта органу, що прийняв незаконне рішення про звільнення або переведення працівника, та фактичного допущення зазначеного працівника до виконання по-

передніх обов'язків на підставі цього акта.

Згідно зі ст. 87 Закону у разі невиконання без поважних причин у встановлений державним виконавцем строк рішення про поновлення на роботу державний виконавець виносить постанову про накладання штрафу на посадових осіб — від десяти до двадцяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян та призначає новий строк для виконання. Ця постанова затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби, якому він безпосередньо підпорядкований. Постанова про накладення штрафу може бути оскаржена у суді в 10-денний строк.

У разі повторного невиконання рішення боржником без поважних причин державний виконавець у тому ж порядку накладає штраф на боржника у подвійному розмірі. При подальшому невиконанні посадовою особою рішення державний виконавець порушує клопотання перед судом про притягнення її до кримінальної відповідальності за ст. 382 Кримінального кодексу України, тобто за невиконання судового рішення.

**Матеріал до друку підготував
Олександр Добровольський за
матеріалами "Юридичного
вісника України"**

Що пише в серпні 2005р. інформаційно-аналітичний бюлетень "За Нашу Україну" Хмельницької обласної організації партії "Наша Україна" про губернатора Хмельниччини І.В. Гладуняка

КРАСИЛІВСЬКИЙ РОЗПАЧ

"Бої без правил" уже далеко позаду. Здається, що бої, які відбувалися на Красилівщині і по всій Україні, з початку липня до грудня, промайнули, як страшний сон, про який і згадувати лячно. Здавалося б усе позаду, — працєю на благо неньки України, будуй майбутнє для дітей, онуків, адже мирна, але безжальна боротьба із власним народом задля накопичення власних капіталів закінчилася і можна привітати народ України з перемогою.

Та не тут то було. Довго Хмельниччина очікувала "нової влади", а разом з тим і Красилівщина гадала, хто ж то буде? Дочекалися, врешті, влади в Його Особі. Гасла власних здобутків у бізнесі та доброчинності сліплять очі гостей кабінету Його Особи. Оце хлопець, оце усім прохачам допоможе, усе вирішить! Непокірних скрутить і заживемо, як у Штатах!!! Думалося, що приструнить тих, хто грабував село і душив місто, вилучаючи щоріку "лишні" кошти з міського бюджету, а потому стали під біло-голубі прапори "професора". Але чомусь Його Особа оточив себе людьми, яким красилівчани натхненно кричали під вікнами "білого дому" "геть", яким і він Сам вигукував те ж саме.

Останні події засвідчили, що "геть" Його Особа хоче сказати тим, хто разом з народом боровся проти свавілля колишньої-теперішньої влади. Брудна політична гра продовжується. Тих, хто не кориться, не вкляються і не кричить "Він найкращий!" потрібно викинути за борт, незважаючи на те, що ці люди душею і серцем, розумом і діями боролися за зміни. Власна пиха не дає роздивитися навкруг себе, оцінити справжніх патріотів. Та вони Його Особі не потрібні. Йому потрібний ляльковий театр, яким легко керувати. Це театр маріонеток позбавлених власної думки, тих хто ще вчора "щиро" пророкував красилівчанам щасливе майбутнє з "рятівником" нашої долі Януковичем. А тепер ті ж директори-маріонетки лялькового театру під назвою "Вибори-2004" вершать долю дерев'яних Буратіно. Потрібні прізвища осіб, які активно займалися фальсифікацією — беріть! Є три "козли отпущенія" — прості виконавці брудних вказівок і прямих погроз - три спеціалісти райадміністрації, яких тепер тягають до прокуратури. (Переляк позбути ся робочого місця робив свою справу. Наразі судити потрібно весь Пенсійний, податкову, управління праці, половину медич-

ного персоналу). А Головному Лялькарю-фальсифікатору Його Особа ще й розкішним букет троянд вручили за хороших справ! А відповідатимуть за фальшування виборів будуть "шестірки" і стрілочники, як в кращі часи кучміщини!..

То коли ж то вже довгоочікувана справедливість восторжествує?! Коли Його Особа вникне у проблеми розграбованих сіл феодалами — плантаторами, які за рахунок людських праці та сліз організували власні господарства?! Тих плантаторів, які до цього часу грабують село та принижують людську гідність.

А Його Особа просто заплющує на все очі та тісно співпрацює з активними фальсифікаторами, додуючи міського голову, дійсно порядну людину, яка чимало зробила для міста.

Фальсифікатори радо потирають руки — така "нова" влада їм до вподоби. Адже зламати мера їм не вдалося, а ось за допомогою теперішньої влади раптом щось вийде...

P.S.: Думаю, красилівчани впізнають того, хто криється під псевдонімом "Його Особа". Я це не придумав, бо саме цей ставленик нової влади у своїх виступах наголошує: "Влада в моїй особі..."

Геннадій Сірий з Красилова.

Народ скаже,
як зав'яже

Віршик

Ходить Гладун по городу,
Питається свого роду,
Чи живі: ще, чи здорові
Янучари Гладунові ?

Обізвався Нестеренко,
Кам'янецький янученко
-Все нормально, як при Папі
Сидимо, берем на лапу.

Кириленко із Старкона
Голос свій подав споквола:
-Поле вкрито пірієм,
Паша є - тож молочка поп'єм.

Мельниченко обізвався :
-Я тут у Донецьк собрався,
Скоро буде нова каса
Буде нам до хліба масла.

Пан Войтюк "професор" знаний.
Науковець - освітанин,
Засопів : Ті є.....ні підпагоги
Всі сидять.....там, звідки ноги,
Так що в нас тут всьо в порядку
Не зайдеш сюди без взятки.

Лісовик із-під пенька,
Відігнавши солов'я,
Загарчав : "В нас все о'кей,
Граєм ріжкам в хокей,
Сосни шийдем без упину
- Ще для пилор є бензину .' "

Задоволений Гладун:
- Ще братву не взяв тіпун!
Братани не опустились,
І менти вже опустились
Помаранчевий демарш
Скоро весь зійде на фарш.
Тут маліна не абищо!
Ждем, пахан, прихоть,
Тому що!

**Голова Шепетівської РО КУН
депутат ВР України 1-го
скликання Т. Нагулко;
Голова Шепетівської МО КУН
Б. Оду;
Голова Шепетівської МО ВО
партії" Батьківщини "О.Єсі-
цова;
Голова Шепетівської МО
"НСНУ" О.Лихобаба;
Голова Шепетівської Мо УРП
"Собор "Дзеляльський.**

ЗВЕРНЕННЯ (ШЕПЕТІВЧАН ред.)

Як і переважна більшість українців, які виступили на захист демократії і свободи, підтримали В. Ющенка на пост Президента України, ми повірили, що зі зміною влади в державі відбудуться кардинальні зміни, розпочнеться творення української Незалежної Соборної Держави і почнуть втілюватимуться в реальне життя лозунги, що звучали на всіх майданах від Київського до найвіддаленішого села. На привеликий жаль, чим більше часу віддає нас від незабутніх подій Помаранчевої революції, тим менше залишається віри в реалізацію хороших слів, якими була наповнена передвиборна програма Віктора Ющенка. І головною причиною наших розчарувань та негараздів, що відбуваються на місцях є вирішення кадрових питань.

На жаль при владі на місцях залишилися ті, хто хоче зберегти все так як було. Продовжуються традиції спадкоємності у владі. Криміналізовані клани, які за часів правління Л. Кучми встановлювали контроль над економікою, банківською системою, над судами і прокуратурою, приватизували і розпродали більшу частину народних багатств за безцінь, знову займають владні крісла на місцях.

Яскравим прикладом таких недопустимих

змін стала Шепетівщина. Зокрема новим головою Шепетівської районної державної адміністрації (РДА) призначено В.П. Кутю, який був керівником шепетівського відділення "Промінвестбанку" та головою Шепетівської міської організації "Партії національного економічного розвитку України", яка рішенням 5-го з'їзду підтримала кандидатуру В. Януковича.

Залишилися на своїх посадах всі заступники попереднього голови та інші працівники Шепетівської РДА, які протягом останніх років своєї роботи довели соціально-економічну інфраструктуру Шепетівського району до розорення, народ до зубожіння, а під час виборів були причетні до грубого втручання у виборчий процес та фальсифікації. Районну медицину продовжує очолювати Трофімчук П.П., який як довірена особа В. Януковича по 195 Славутському виборчому округу погрожував відмовити у наданні медичної допомоги тим хворим, хто голосуватиме за Ющенка, кожну нараду з медперсоналом починав із закликів підтримати кандидатуру Януковича, а в іншому випадку погрожував звільненням.

Не меншої "похвали" заслуговують і ряд інших керівників районного масштабу, зок-

рем а міськрайонного центру зайнятості - К.Гредя, управління пенсійного фонду (голова Кутя В.І. - дружина Куті В.П.), помічник народного депутата С.Буряка в 195 Славутському виборчому окрузі - В.Осінський, редактор газети "Шепетівський вісник" - С.Мороз, Шепетівського держлісгоспу - В.Сасюк, ВАТ "Шепетівкагаз" - В.Турінський, району електромереж - Д.Гринька, та підприємств залізничного вузла ст. Шепетівка.

Сьогодні жителі села втрачають останню надію на будь-які зміни на краще, а сотні сільських вчителів, медпрацівників, фермерів вже зараз починають відчувати глузування зі сторони старої-нової влади в районі. В них постає питання: "Де обіцяні зміни, де втілення слів Ющенка про погодження всіх призначень на місця з штабами та керівниками партій, що входили до коаліції "Сила Нарodu"."

На підставі вище перерахованих фактів постає питання : "Чи зможемо ми отримати жадану перемогу під час виборів 2006 року? Громадськість втрачає останню віру в те, що бандити сидітимуть в тюрмах. Не залишайтеся осторонь від перерахованих проблем і тоді перемога буде за правдою, демократією, та законом!

"Вісник малозахищених"

Інформаційна громадсько-політична газета.

Засновник - ГО "З'єднання борців "За справедливість".

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 9485

від 11.01.2005 р.

**Голова редакційної ради
Анатолій Войтко**

Газета виходить двічі на місяць
Розповсюдження газети безкоштовне,
для передплатників і бажаних купити у
роздріб за пільговою ціною.

Передплатний індекс **08697.**

Ціна 42 коп. на місяць

Програмні цілі: захист інтересів
скривджених, принижених, знедолених і
несправедливо ображених; надання
консультацій

Виявляйте, картайте, допомагайте -

ГУРТОМ ПОБОРЕМО

Редакція не завжди поділяє позиції
авторів публікацій; залишає за собою
право редагувати та скорочувати
тексти, змінювати заголовки.
Відповідальність за достовірність
фактів, цитат, власних назв та інших
відомостей несуть автори публікацій.
Листування з читачами - тільки на
сторінках газети.

У разі передруків посилення на
"Вісник малозахищених" обов'язкове

Адреса редакції:
вул. Набережна, 7, м. Нетішин,
Хмельницька обл., індекс 30100
тел.: (03848) 3-22-14,
факс: (03848) 3-45-23
e-mail: zbzs@nh.km.ua

Банківські реквізити:
р/р 26004732741350 в Рівненській
обласній філії УСБ м. Острог, МФО 333012,
Код ЗКПО 22764531
Газета друкується у
ВАТ "Рівненська друкарня"
вул. Кієвська, 10, м. Рівне, 33027
e-mail: druk@rivne.com
Тираж: 1500 Зам. №242